

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci žalobce: **M. R.**, hlášen bytem T., P., adresa pro doručování O., P., proti žalovanému: **Městský úřad Beroun**, se sídlem Husovo náměstí 68, Beroun, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2017, č. j. MBE/50057/2017/SPR-MaF, sp. zn. 6105/2017/SPR,

t a k t o :

I. Žaloba **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podáním označeným jako „Odvolání proti rozhodnutí dopravního úřadu v Berouně“ (dále také jen „žaloba“), odeslaným dne 15. 9. 2017 a doručeným dne 18. 9. 2017 Nejvyššímu správnímu soudu a poté postoupeným věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“), brojí proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného, kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 3, písm. k) zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. a), § 18 odst. 1 tohoto zákona tím, že dne 13. 4. 2017 ve 14:50 hod. v obci Nižbor na pozemní komunikaci č. II/116 ul. Lánská ve směru od obce Žilina na obec Hýskov řídil motorové vozidlo tov. zn. Peugeot, r. z. X, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky silničního provozu (nefunkční brzdový systém), v km 17,235 nepřizpůsobil rychlost jízdy vozidla dopravně technickému stavu pozemní komunikace, vyjel s vozidlem vlevo mimo pozemní komunikaci, kde došlo k převrácení vozidla přes střechu, k jeho poškození a zranění žalobce, za což mu byla uložena pokuta ve výši 7.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 6.000 Kč.

Žalobce vyličil průběh dopravní nehody. Při jízdě na obec Nižbor náhle přestalo auto brzdit, nešlo zastavit ani ruční brzdou. Aby nezpůsobil újmu na zdraví lidem či škodu na cizím majetku, rozhodl se na začátku obce vjet na stráž. Vozidlo se převrátilo na střechu. Žalobce utrpěl říznutí na pravé ruce a na obličeji. Škoda vznikla pouze žalobci na jeho autě, nikoli však ve výši 20.000 Kč, jak uvádí soudní znalec, neboť odhadní cena vozu při dědickém řízení v roce 2012 byla 5.000 Kč. Vozidlo mělo platnou STK, proto mohlo jezdit v silničním provozu. Žalobce nemůže ovlivnit závady, které vzniknou, ale které nelze vidět, a tak je zjistit.

Žalobce byl potrestán odebráním řidičského průkazu. Žalobce je řidič z povolání již 30 let, z toho 20 let autobusu a nikdy neměl vážnou dopravní nehodu, přičemž po odebrání řidičského průkazu přijde o práci. V petitu žalobce požádal soud o zrušení bodů, vrácení řidičského oprávnění, o zrušení pokuty a nákladů.

Žalobce k žalobě připojil rozhodnutí žalovaného obsahující poučení o možnosti podat proti němu odvolání. Na rozhodnutí je vyznačeno datum nabytí právní moci dne 30. 8. 2017. Dále žalobce přiložil oznámení Městského úřadu v Příbrami ze dne 14. 9. 2017, č. j. 83776/2017, o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu obsahující poučení o možnosti podat námitky proti provedení záznamu.

Předně je třeba zdůraznit, že pravomoc soudů rozhodovat ve správním soudnictví je vymezena ustanovením § 4 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Z tohoto důvodu není zdejší soud oprávněn projednávat návrhy žalobce na zrušení bodů a vrácení řidičského oprávnění, neboť nic z toho nespadá do kompetence správních soudů. Návrh, jímž žalobce žádá něco více nežli zrušení rozhodnutí žalovaného, je proto nepřipustný ve smyslu § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Dále soud uvádí, že pro správní soudnictví a v něm uskutečňovaný soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu je uplatňován požadavek (zásada) subsidiarity a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Jak obecně stanoví § 5 s. ř. s., domáhat soudní ochrany se lze ve správním soudnictví jen v těch případech, kdy před tím navrhovatel (žalobce) využil (vyčerpal) řádné opravné prostředky ve sféře veřejné správy. Tyto opravné prostředky musí být uplatněny a musí o nich být rozhodnuto dříve, než se účastník obrátí na soud. Stanovení této podmínky bezpochyby do jisté míry omezuje přístup k soudu, s ohledem na zásadu subsidiarity však nikoli svévolně a bezdůvodně. V jejích intencích jde o následnou soudní kontrolu rozhodnutí veřejné správy a o následné poskytnutí soudní ochrany dotčeným veřejným subjektivním právům žalobce. Obecně řečeno, systém opravných prostředků na úrovni veřejné správy, včetně požadavku na jejich předchozí uplatnění, má sloužit k tomu, aby veřejná správa sama mohla napravit svá případná pochybení, a aby se k soudu dostaly jen ty případy, které veřejná správa sama řešit již nemůže. Zakládá se tím podmíněnost soudního přezkumu přezkumem správním.

Ve správním řízení, jímž je i přestupkové řízení vedené dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, dle kterého postupoval žalovaný, má účastník (obviněný z přestupku) možnost podat řádný opravný prostředek, a to odvolání. O odvolání rozhoduje odvolací správní orgán; v nyní řešeném případě Krajský úřad Středočeského kraje. Účastník řízení má možnost se bránit podáním správní žaloby podle § 65 a násl. s. ř. s. až proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Z výše uvedeného tak vyplývá, že přímo proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu se nelze domáhat ochrany žalobou ve správním soudnictví.

Žalobce v žalobě nezpochybňuje doručení rozhodnutí žalovaného. Z žaloby také nevyplývá, že žalobce odvolání proti rozhodnutí žalovaného podal. O možnosti podat proti rozhodnutí žalovaného odvolání byl žalobce řádně poučen. Žalobce tedy nevyčerpal řádný opravný prostředek, který mu právní řád k obraně proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí poskytuje. Proto je žaloba dle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná a soud ji dle § 46 odst. 1 písm. d)

s. ř. s. odmítl (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 23. října 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
P. Š.